

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoKR/21/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115206247
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6115206247.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členiek senátu JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Miriam Boborovej Sninskej, v právnej veci žalobkyne U. T., nar. X.X.XXXX, bytom H. X, XXX XX D., zastúpená advokátkou JUDr. Evou Fúkóovou, M. X, XXX XX H. X., proti žalovanému JUDr. Ján Čipka, so sídlom kancelárie Partizánska 197, 981 01 Hnúšťa, správca podstaty úpadcu TRADE CENTER spol. s.r.o. „v konkurze“, so sídlom Vajanského 2, 984 01 Lučenec, IČO: 31 615 724, o určenie neplatnosti vyhlásenia ponukového kola, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 64Cbi/16/2015-101 zo dňa 8. marca 2016 takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 64Cbi/16/2015-101 zo dňa 8. marca 2016 zrušuje a konanie prerušuje do právoplatného skončenia sporov vedených na Okresnom súde Rimavská Sobota, č.k. 8C 96/2014 a Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 64Cbi 11/2014.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne na prerušenie súdneho konania a zároveň zamietol žalobu vo veci samej. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. V rozsudku uviedol, že žalobkyňa sa domáhala určenia, že šieste vyhlásené ponukové kolo na predaj podstatnej časti majetku patriaceho podniku úpadcu podľa záväzného pokynu Okresného súdu Banská Bystrica a následne uverejnené v Obchodnom vestníku č. 153/2012 zo dňa 12.7.2012 je absolútne neplatným právnym úkonom. Naliehavosť právneho záujmu žalobkyňa preukazovala tým, že iným právnym spôsobom, ako žalobou sa nemôže domôcť ochrany svojich majetkových práv a tiež žiadala, aby bola určená žalovanému povinnosť, aby nenakladal s cudzím majetkom. Žalobkyňa, ako vlastníka hnuťelných vecí, zariadení a vybavenia nebytových priestorov Administratívnej budovy súpisné č. XXX, na CKN parcela č. XXX/X a O. I. bez súpisného čísla, na CKN parcelné číslo XXX/X, stavieb nachádzajúcich sa v D. v k.ú. D., v KN zapísané na LV č. XXXX, pre k.ú. D., podala vylučovaciu žalobu na Okresný súd Banská Bystrica podaním zo dňa 7.7.2014. V žalobe sa jedná o vylúčenie majetku zo súpisu. Tento špecifikovaný hnuťelný majetok, ktorý je predmetom vylučovacej žaloby žalovaný nezákonne zahrnul do predaja a uviedol súťažiacim v rámci predaja majetku v šiestom ponukovom kole. Žalobkyňa vyzývala žalovaného, aby uviedol, na akom základe speňažuje hnuťelný majetok žalobkyne, keďže tento nikdy nebol vo vlastníctve úpadcu, avšak žalovaný na výzvu nereagoval. Z tohto dôvodu žalobkyňa podala žalobu na Okresný súd Rimavská Sobota o vydanie hnuťelných vecí, pričom konanie je vedené pod č.k. 8C 96/2014. Žalobkyňa tiež podala žalobu na vylúčenie majetku zo súpisu konkurznej podstaty, ktorá je vedená na Okresnom súde Banská Bystrica pod č.k. 64Cbi 11/2014. Keďže tento hnuťelný majetok úpadcu nevlasťní, nemôže ho uvádzať v ponukovom konaní. Naliehavý právny záujem na podaní tejto žaloby žalobkyňa odôvodňovala tým, že jej právne postavenie, ako vlastníka hnuťelného majetku sa stalo neistým, pričom zároveň bola dotknutá na svojich právach. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a uviedol, že šieste kolo verejného ponukového konania urobil na základe záväzného pokynu

Okresného súdu Banská Bystrica vykonaného uznesením č.k. 2R 4/2009-553 zo dňa 12.7.2012. Podľa názoru žalovaného neexistuje zákonný dôvod na vyhlásenie neplatnosti ponukového konania.

3. Žalobkyňa v priebehu konania navrhla, aby konanie bolo prerušené do skončenia konania o vydanie vecí, resp. žaloby o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty.

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že rozhodnutie v tejto veci nezáviselo od žiadnej otázky, ktorú by súd nebol oprávnený v tomto konaní riešiť. Čo sa týka prebiehajúcich súdnych konaní uviedol, že sa v nich nerieši otázka, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto súdnom konaní, nakoľko ide o konania, v ktorých sa žalobkyňa domáha nároku na plnenie, a teda ani na základe výsledku týchto súdnych konaní, by nemohol byť daný naliehavý právny záujem žalobkyne na tomto súdnom konaní. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne na prerušenie konania.

5. Zamietnutie žaloby vo veci samej súd prvej inštancie oprel o nedostatok naliehavého právneho záujmu na podanej určovacej žalobe.

6. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalovaný si v lehote 3 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia trovy nevyčísliť a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú (§ 151 ods. 2 O.s.p.).

7. Proti rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa a žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odvolaní uviedla, že nesúhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie. V konaní bolo zdôraznené, že žalobkyňa sa opakovane od žalovaného domáhala vydania hnuiteľných vecí, avšak neúspešne. Žalovaný zverejnil súpis majetku úpadcu v rámci Obchodného vestníka 13B/2010, kde už pri súpise majetku do neho opomenul zahrnúť všetok hnuiteľný majetok nachádzajúci sa v interiéri predmetných nehnuteľností. Povinnosťou správcu bolo do súpisu zapísať celý majetok úpadcu, aj majetok, o ktorom je sporné, či patrí do konkurznej podstaty. Súdu prvej inštancie bol z dôvodu preukázania naliehavosti právneho záujmu predložený Obchodný vestník OV13B/2010, kde v súpise zverejneného majetku úpadcu bol deficit súpisu všetkého hnuiteľného majetku, čím boli práva žalobkyne, ako vlastníka hnuiteľných vecí preukázateľne ohrozené, kde súd na to nebral ohľad. Žalobkyňa v konaní predložila kúpnu zmluvu z roku 2008, ktorou nadobudla hnuiteľný majetok nachádzajúci sa v interiéri nehnuteľností. Tieto veci nemožno považovať za súčasť a príslušenstvo stavby Administratívnej budovy a O. I. podľa § 120 a § 121 Občianskeho zákonníka. Poukázala na to, že za súčasného stavu môže dôjsť k scudzeniu predmetu jej vlastníctva. Žalovaný nakladá s majetkom žalobkyne ako s vlastným, čím žalovaný neoprávnenne zasahuje do výkonu jej vlastníckeho práva. Odvolateľka má tiež za to, že tento stav neistoty možno odstrániť len autoritatívnym rozhodnutím súdu v predmetnom konaní a nie v konaní o plnenie. Tiež poukázala na tvrdenie žalovaného, že časť hnuiteľných vecí žalobkyne, ktorých súpis nevykonal považuje za súčasť a príslušenstvo stavby, čo jednoznačne preukazovalo opodstatnenosť podanej žaloby. Súd prvej inštancie neprihliadol na argumentáciu žalobkyne, kde obchádzanie zákona je dané tým, že všetok hnuiteľný majetok nebol zahrnutý do súpisu majetku úpadcu s odôvodnením, že žalovaný majetok žalobkyne považuje, ako už bolo uvedené, ako súčasť a príslušenstvo stavby patriacej úpadcovi. Podľa názoru odvolateľky takýto právny úkon nemôže požívať ochranu v dobe jeho platnosti, nie je prípustným, aby vzhľadom na predložené dôkazy bolo akceptovateľným, že hnuiteľný majetok, ako napr. hodnotné obrazy, rustikálny nábytok, starožitné lustre, veci ktoré majú nielen historickú, ale predovšetkým majetkovú hodnotu, bolo možným považovať za súčasť, či príslušenstvo stavby, kde podmienky podľa § 120 a § 121 Občianskeho zákonníka na takýto záver splnené nie sú. Zároveň žalobkyňa konštatovala, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal so zásadnou skutočnosťou, že žalovaný scudzuje aj majetok žalobkyne z dôvodu, že ho považuje za súčasť a príslušenstvo nehnuteľností. Práve z tohto dôvodu bolo vo veci nevyhnutným náležité dokazovanie, kde súd návrhu na ďalšie dokazovanie nevyhovet a žalobu ako nedôvodnú zamietol. Tiež namietla, že napadnuté rozhodnutie nie je dostatočne preskúmateľné.

8. Žalovaný sa vyjadril k odvolaniu žalobkyne a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny potvrdil. S odvolaním žalobkyne nesúhlasí a trvá na svojom vyjadrení, ktoré súdu predložil podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 14.7.2015. Uviedol, že v priebehu celého konania žalobkyňa hmotnoprávne neodôvodnila jej tvrdenie o možnosti určenia neplatnosti právneho úkonu. Podľa názoru žalovaného žiadnym spôsobom nebolo v konaní preukázané, či možno v žalobe

pomenovaný právny úkon považovať za právny úkon, ktorý sám o sebe bez ďalšieho právneho úkonu zakladá neisté postavenie žalobkyne. Žalovaný naďalej tvrdí, že konania vedené na Okresnom súde v Rimavskej Sobote pod č.k. 8C 96/2014 a Okresnom súde v Banskej Bystrici pod č.k. 64Cbi 11/2014 dostatočným spôsobom zabezpečia, aby žalobkyne tvrdené postavenie vlastníka hnutelného majetku bolo dostatočným spôsobom ochránené v prípade, že svoj vlastnícky vzťah k hnutelnému majetku preukáže.

9. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa ustanovenia § 380 ods. 1 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné, preto v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP napadnutý rozsudok zrušil a v zmysle § 391 ods. 1 CSP prerušil konanie do právoplatného skončenia sporov o vydanie hnutelných vecí a vylúčenie hnutelných vecí zo súpisu konkurznej podstaty.

10. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobkyňa sa žalobou podanou na súd dňa 27.3.2015 domáhala určenia absolútnej neplatnosti právneho úkonu vyhlásenia šiesteho ponukového kola na predaj podstatnej časti majetku patriaceho k podniku úpadcu. Žalobkyňa tvrdila, že predmetom ponukového kola je predaj nehnuteľností, v ktorých sa nachádzajú hnutelné veci v jej vlastníctve, ktoré nadobudla kúpnu zmluvou zo dňa 29.3. 1998, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú prílohy, v ktorých sú špecifikované hnutelné veci, ktoré touto zmluvou mala žalobkyňa nadobudnúť do vlastníctva. Nakoľko sú už vedené žaloby vo veci samej o vydanie hnutelných vecí a vylúčenie vecí zo súpisu konkurznej podstaty, žalobkyňa navrhla prerušenie tohto konania do doby rozhodnutia uvedených súdnych konaní. Súd prvej inštancie návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietol z dôvodu, že sa v týchto konaniach nerieši žiadna otázka, ktorá má význam pre rozhodnutie sporu a zároveň zamietol žalobu vo veci samej z dôvodu, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na podanie určovacej žaloby.

11. Podľa ustanovenia § 137 písm. c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

12. Podľa ustanovenia § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

13. Podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy vecí vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

14. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné. Odvolací súd uvádza, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení je daný spravidla vtedy, ak by bez tohto určenia bolo žalobcovo právo ohrozené, alebo ak by sa bez tohto požadovaného určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Určovacia žaloba má preventívny charakter a je opodstatnená najmä v prípadoch, keď k porušeniu práva ešte nedošlo. Vzhľadom na uvedené odvolací súd zastáva názor, že v prípade odpredaja nehnuteľností žalovaného, t.j. úpadcu spolu s hnutelnými vecami, o ktorých žalobkyňa tvrdí, že sú v jej vlastníctve, by došlo k nevratnému stavu, čím by došlo k ohrozeniu práv žalobkyne.

15. Odvolací súd dopína, že v rámci konkurzného konania nie je možné pristúpiť k odpredaju vecí, ktorých vydania, resp. vylúčenia zo súpisu konkurznej podstaty sa na súde domáha osoba, ktorá tvrdí, že sú jej vlastníctvom. Z tohto dôvodu považoval odvolací súd postup konkurzného súdu, ktorý dal súhlas k odpredaju nehnuteľností, v rámci ktorých sa nachádzajú hnutelné veci, o ktorých tvrdí žalobkyňa, že sú v jej vlastníctve, za nesprávny. Z dôvodu zabezpečenia ochrany prípadného vlastníckeho práva žalobkyne, odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie mal akceptovať návrh žalobkyne na prerušenie konania do doby rozhodnutia súdnych sporov, v ktorých sa prejudiciálne musí riešiť otázka jej vlastníckeho práva k hnutelným veciam nachádzajúcich sa v nehnuteľnostiach úpadcu, aby nedošlo

k nenávratnému stavu, že budú odpredané aj hnuiteľné veci, o ktorých žalobkyňa tvrdí, že je ich vlastníčkou.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací napadnuté uznesenie zrušil podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP a konanie v súlade s § 391 ods. 1 CSP prerušil tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

17. Po právoplatnosti súdnych konaní, do skončenia ktorých bolo prerušené konanie, súd prvej inštancie podľa výsledku týchto sporov bude v konaní pokračovať a rozhodne.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 396 ods. 3 CSP v novom rozhodnutí o veci.

19. Odvolací súd aplikoval v konaní princíp okamžitej aplikability procesno-právnych noriem, teda novú procesnú úpravu použil aj na toto konanie, aj keď sa začalo pred dňom účinnosti CSP, t.j. pred prvým 1.7.2016, a to v súlade s § 470 CSP.

20. Uznesenie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).